

full dominical

Església de Menorca

Número 2177 - Any XLIII - 21 abril 2024

“La alegría de la resurrección es nuestra, porque nos fue dada el día de nuestro Bautismo. ¡No renunciemos a la alegría del Tiempo de Pascua! Apresurémonos a buscar al Resucitado en la Eucaristía, en su perdón, en la oración y en la caridad vivida”.

(Papa Francisco)

LA PREGÀRIA MÉS DIFÍCIL

És la pregària que surt més vegades dels nostres llavis, que deim amb major freqüència, sense pensar prou en tot el que demanam. És la pregària que ens ensenyà Jesús, el Parenostre, i es converteix en tot un projecte de vida. Una de les peticions que feim al Parenostre és “es faci la vostra voluntat”: demanam a Déu que siguem capaços de fer la SEVA voluntat. Però... ho creim de ver?

Torn a repetir que és una de les pregàries més difícils que puguem fer els éssers humans. Jesús mateix, a Getsemaní, va pregar al Pare demanant que li apartés el calze del dolor i del sofriment, però finalment es va obrir a fer la seva voluntat: “Que no es faci el que jo vull, sinó el que tu vols” (Mc 14,36). Moltes vegades quan resam el que feim és demanar a Déu que Ell faci el que jo vull, que la seva voluntat s’acomodi a la meva, i si les coses no surten segons els meus projectes i plantejaments, m’enfat i em rebel interiorment. El món ens ho recorda i insisteix que cadascú ha de viure i actuar segons el que sent, segons el propi punt de vista, pensant només en un mateix.

Durant aquesta setmana, l’Església de Menorca està convidada a pregar per les vocacions als diversos estats de vida. I el lema de la jornada mundial d’aquest any és “Es faci la vostra voluntat. Tots deixebles.

Unsplash

...Moltes vegades quan resam el que feim és demanar a Déu que Ell faci el que jo vull, que la seva voluntat s’acomodi a la meva...

Tots missioners”. El lema es centra en la disponibilitat de fer la voluntat de Déu per tal que tots puguem viure la nostra vocació baptismal i particular.

¿Quina és la voluntat de Déu sobre cadascú de nosaltres? No hem de pensar que Déu ens tracti com a titelles, ni que actui de forma arbitrària per aprofitar-se de nosaltres. Ni molt manco. La voluntat de Déu és que siguem feliços, vetlla per la nostra plena realització, vol que trobem el sentit de la vida des d’Ell, vol que assumim el seu projecte de vida i amor per al qual ens ha creat i ens ha pensat. Per això, més que mai, hem de demanar-li directament al Pare del cel: Senyor, quina és la vostra voluntat en mi? Què teniu pensat perquè la meva vida doni fruit?

Al matrimoni els hi dirà que la seva voluntat és que s’estimin, que formin una comunitat de vida i amor, que siguin generosos en formar una família, i siguin una autèntica Església domèstica. Als consagrats els dirà que la seva voluntat és que siguin signe viu d’una forma de vida on els consells evangèlics siguin una realitat i no una simple utopia. I als ministres ordenats els dirà que la seva voluntat és que es deixin consagrar i transformar pel Crist per tal que actuïn en la seva persona en el cor de la comunitat. Que la nostra pregària ens ajudi a descobrir quina és la voluntat de Déu per tal de donar un sí generós a la seva proposta de vida.

Llorenç Sales Barber

Sant Jordi, patró de l’escoltisme

Dia 23 d’abril es celebra arreu del món la Diada de Sant Jordi. Per als escoltes és una jornada ben especial, ja que és el patró del nostre moviment. El fundador, Sir Robert Baden Powell, el va triar perquè era el patró d’Anglaterra. Bé, i perquè era l’únic sant que anava a cavall. La llegenda del drac ben segur que ja la coneixeu... Sant Jordi s’hi va enfrontar en clar desavantatge, però ho va fer igualment. D’ell els escoltes hem après a enfrontar-nos a les dificultats sense por, a ser valents, a lluitar pels nostres ideals.

Una figura tan important es mereix una gran festa. Per aquest motiu, un any més, tots els que formam l’associació diocesana d’Escoltisme a Menorca ens reunirem per

compartir un cap de setmana de convivència. El lema que hem triat aquest any és “Escoltes Naturalment Intel·ligents”, per reflexionar sobre tot el que sabem i podem fer els humans, en contraposició al que aprenem a fer les màquines. Ens trobarem dissabte dia 27 d’abril al poble d’Alaior i, després de voltar pel poble, pujarem fins a Son Putxet per muntar tendes, sopar i jugar encara una estona més abans d’anar a dormir. Diumenge matí, compartint amb infants i joves d’altres grups, començarem amb l’Eucaristia; després jugarem, dinarem i deixarem la zona ben neta, abans de baixar cap a Alaior per despedir-nos fins a la propera.

Glòria Mercadal
AE Tramuntana, Maó

Diumenge IV de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 4, 8-12

En aquells dies Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: "Magistrats i notables del poble, si avui ens demanau compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu sebre qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home, el teniu sa davant vosaltres pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici." La salvació no es troba en ningú més, perquè, davall el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos."

Salm responsorial 117

R: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.

Lectura de la 1ª carta de sant Joan

3, 1-2

Estimats, mirau quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

10, 11-18

En aquell temps Jesús parlà així: "Jo som el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal; i no passa ànsia per les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo som el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi, i don la vida per elles. Encara tenc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb sol pastor.

El Pare m'estima perquè don la vida i després la recobr. Ningú no me la pren. Som jo qui la don lliurement. Tenc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare".

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles 4, 8-12

En aquellos días, lleno de Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es la "piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular"; no hay salvación en ningún otro; pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos».

Salmo responsorial 117

R: La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

3, 1-2

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

10, 11-18

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas. Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo

rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre».

Jo som el bon pastor

Jesús agafa una imatge tradicional al llarg de la Bíblia per assenyalar els caps del poble jueu. I perquè moltíssimes vegades eren mals pastors, és Déu mateix que pasturarà el seu poble, el seu ramat. El salmista cridarà: "El Senyor és el meu pastor!" Jesús s'atribueix aquest títol i aquesta missió, que a continuació confiarà a Pere i els apòstols. Després, ells, emprant vocabulari pastoral per a designar la funció dels "ancians", els "preveres" en la comunitat cristiana. Som de fet molt enfora de l'estructura "sacerdotal" sobre la qual es fonamentava la vida cultural del poble jueu. El servei del temple era reservat a la tribu de Leví i a les famílies sacerdotals. En canvi, a l'Església, el "pastor" no és un home del "sagrat", "separat" de la resta del poble, com encara alguns voldrien. Jesús mateix no era de família sacerdotal, no era un especialista del "sagrat"!

El pastor no té altre sentit que lligat a un ramat. Allò que diferencia un mercenari d'un pastor és la relació que tenen amb les seves ovelles, cada una és única als seus ulls, cada una reconeix el seu pastor. Elles compten per a ell. Ell les estima i en té cura i està per elles immensament. Està atent, vetla per elles. Les mena a bones pastures, donant-les el bon aliment de la Paraula de Déu. Arriba fins a donar la seva vida per les seves ovelles. Sant Pere haurà de recordar als "ancians", als preveres de l'Església de pasturar el ramat de Déu "no per obligació, sinó de bon grat, per amor a Déu; no amb afany de lucre, sinó generosament; no com els qui regeixen despòticament les hisendes, sinó fent-vos models del ramat". Els pastors, així, sempre hauran de tenir present que no són propietaris de les comunitats, sinó servidors.

Açò basta per a ser una bona foto, un bon retrat dels "pastors" cristians (llegiu: capellans i bisbes) i per a demanar a Jesús de suscitar-ne sempre per a la seva Església. En aquest diumenge en què som convidats a pregar per les vocacions, que la nostra pregària miri primer l'únic Pastor Jesucrist, i demanem-li que en doni a l'Església.

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana

DI. 22, 1 aniversari de l'ordenació episcopal de Mons Gerard Villalonga Hellín. bisbe de Menorca. Fèria: Fets 11, 1-18 / Sal 41 / Jo 10, 1-10.

Dt. 23, Sant Jordi, màrtir (MLL): Fets 11, 19-26 /

Sal 86 / Jo 10, 22-30.

Dc. 24, Fèria: Fets 12, 24—13, 5a / Sal 66 / Jo 12, 44-50.

Dj. 25, Sant Marc, evangelista (F): 1Pe 5, 5b-14 / Sal 88 / Mc 16, 15-20.

Dv.26, Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església (F): 1C 2, 1-10 / Sal 118 / Mt 5, 13-16.

Ds. 27, Fèria: Fets 13, 44-52 / Sal 97 / Jo 14, 7-14.

Dg. 28, V de Pasqua: Fets 9, 26-31 / Sal 21 / 1Jo 3, 18-24 / Jo 15, 1-8.

30 anys treballant per les persones i pel medi ambient

Programa Infància i família (xv)

A finals de l'any 2019 es va posar en marxa a Ciutadella el projecte Paidós i, al costat dels projectes de Reforç Escolar i Centre Obert Sant Francesc de Maó que ja duen més anys de recorregut, passava a formar part del Programa d'Infància i Família de Càritas Menorca.

Càritas Menorca

Paidós és un projecte d'acompanyament a famílies amb infants d'entre 0 i 12 anys que ens ajuda a estar al costat de famílies que viuen una situació d'especial vulnerabilitat durant els primers anys de vida dels seus fills. Es fa un treball d'acompanyament educatiu, social i terapèutic tant als adults com als infants, des d'una mirada sistèmica familiar i acompanyant de forma global i integral.

Paidós és una gran llar de famílies, organitzada com una casa acollidora que ofereix espais de cura i acompanyament en la vida quotidiana familiar. L'acompanyament en la vida quotidiana es converteix en espai educatiu familiar, on l'equip facilita,

suggereix i proposa espais de relació per a tothom.

Durant aquests quasi 5 anys de funcionament moltes famílies han passat pel servei Paidós de Càritas. Totes i cadascuna han deixat la seva empremta i ens han fet créixer com a projecte i, també, com a persones, amb l'objectiu de mostrar-nos una nova pedagogia en la nostra tasca.

El pedagog i educador brasiler Paolo Freire ja en parlava d'aquesta pedagogia...

"Enseñar no es transferir conocimiento, sino crear la posibilidad para su producción. Quien enseña aprende al enseñar y quien enseña aprende a aprender".

Càritas Menorca

plomes del periodisme catòlic 32

Llorenç Rotger Coll (I)

Llorenç Rotger Coll va néixer a Ferreries el 5 d'octubre de 1910, sent el segon fill de Llorenç Rotger i Joana Coll, pagesos de Binimassó.

Després de cursar Humanitats en el seminari de Menorca, ingressà a la congregació dels Sagrats Cors, on completà els estudis religiosos. Va ser ordenat el 15 d'octubre de 1933 i la

nit de Nadal d'aquest any cantà la primera missa a Roma. A la universitat Gregoriana s'hi llicencià en Teologia i Dret Canònic.

Va ser fundador de la casa del SS CC a Madrid, superior de la casa de Còrdova (Argentina), superior del seminari de Río Cuarto i president de la Conferència de rectors dels seminaris argentins. Fou consultor del bisbe Butelier, amb qui preparava les cartes pastorals.

Predicador de prestigi i insigne escriptor, de tornada a Mallorca es va dedicar a l'apostolat, dirigint nombroses tandes d'exercicis espirituals i missions populars. Fa ser director de la revista "Lluc", on va desenvolupar tota la seva tasca periodística publicant editorials i articles sense firma sobre evangelització, que sovint inspiraven l'acció pastoral de la diòcesi mallorquina.

Té publicats *Ruta y Destino, Esquilas al Viento, Dins el Cor de la Muntanya i El hermano Bartolomé Susama*, i infinitat de biografies i semblances de congregants.

El Pare Rotger ocupava el càrrec de Vicari General, a punt de ser elegit Superior dels SS.CC. quan el 26 de setembre de 1959 morí inesperadament d'un atac d'apendicitis. Tenia 49 anys, 32 de vida religiosa i 23 de sacerdoci.

Sebastià Rotger Barber

l'entrevista a:

JAUME DENCLAR QUEVEDO

El 27 d'abril Jaume Denclar Quevedo serà ordenat prevere a la Catedral de Menorca.

Com viu la teva família el goig que siguis prevere?

-Com en tot allò que és del Senyor, crec que hi ha hagut un procés preciós on ells han pogut anar descobrint què és un prevere. Està clar que és difícil "entregar" un fill, però ja poden ensumar el goig de fer-ho. He de reconèixer que moltes vegades soc una mica dur amb ells, quan me diuen: "és el que tu vols", "has lluitat pel que volies"... els insisto que la iniciativa no ha estat meua, que és cosa del Senyor, que el "protagonista" no soc jo. L'individualisme que fa tant de mal al món de vegades també ens allunya a nosaltres de Déu.

Quins són els teus referents?

-Referent només un: Jesucrist. Òbviament açò es concreta en temps i espai: Menorca any 2024. És un exercici complicat, però t'ajuda el testimoni de tants preveres que han donat i donen la seva vida fins al final, que han volgut transparentar en tot a Jesús Bon Pastor, amb la limitació humana, clar. A tot açò ha aportat molt el temps de seminari, no només per poder discernir i madurar la vocació, sinó també per veure quin prevere vol Jesucrist avui per l'Església.

Com has viscut aquest temps de diaconat?

-Aquests mesos estic servint a les parròquies de Sant Antoni Abat de Maó i Sant Climent en el que sé i puc. He experimentat molt la meua fragilitat i el petit que soc, i en açò el Senyor ha estat molt gran amb jo. Seguec vivint a Castell, i don una mà amb la catequesi de Primera Comunió i Confirmació. És un goig veure com poc a poc te vas enamorant de la realitat concreta i el satisfactori que és donar testimoni de la fe.

Què suposa ser capellà avui?

-Pregunta difícil que no sé si sabré contestar. Diré lo que jo intuec que ens demana el Senyor: ser un altre Crist, fer-lo present. En un món tan allunyat de Déu, on s'ha desvirtuat tant la vida cristiana, on l'única cosa que interessa és la practicitat i l'acció altruista, on ser cristià només es té com a sinònim de ser bona persona, on va guanyant el mal, poder dir: el Senyor ens regala una vida totalment nova i diferent. Deixar clar que el Senyor no deixa d'actuar. Al final, les formes són indiferents si realment tot condueix cap al Senyor, aquí entra el discerniment pastoral.

Què li demanes a la Mare de Déu del Toro per al teu ministeri sacerdotal?

-La meua pregària aquests darrers mesos es resum en un no-res: dona'm un cor de pastor. No ser un signe antievangèlic, no caure en personalismes, ni individualismes, ni ideologies, no vull ser un destorb perquè el Senyor pugui actuar. I no allunyar-me mai del Senyor.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Tiempo para Dios

El jueves 25 de abril, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de San Rafael, rato de oración y silencio ante el Señor, organizado por el Carmelo Misionero Seglar.

Ordenació presbiteral de Jaume Denclar

-Dissabte 27 d'abril, a les 11.30 h, a la Catedral de Menorca, Jaume Denclar serà ordenat prevere per la imposició de mans i la pregària consecratòria del bisbe Gerard. La celebració es retransmetrà en directe per *streaming* al canal de Youtube del Bisbat de Menorca.

-Diumenge 28 d'abril, a les 11 h, a la parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell presidirà la seva primera Eucaristia.

Diada de Sant Jordi 2024

Els dies 27 i 28 d'abril els Escoltes de Menorca celebraran aquesta Diada amb una acampada a Son Putxet.

Nova obra de teatre a Sant Miquel

Representació d'"Asteroide B612, la història d'un petit príncep" a la Sala d'Actes de Sant Miquel de Ciutadella. Serà els dies 27 i 28 d'abril i el 4 i 5 de maig. Venda anticipada d'entrades a la taquilla (C/Andrones 23, Ciutadella) els dies 24 i 25 d'abril de les 19.30 a les 21 h.

Canal de Youtube del Bisbat de Menorca

Us animam a subscriure-us al canal de Youtube del Bisbat de Menorca (<https://www.youtube.com/@BisbatdeMenorca>). És totalment gratuït. Podreu veure vídeos de l'Església de Menorca, retransmissions de misses i d'altres actes, etc.

Notícies nostres

Espai Samuel

El 6 d'abril va tenir lloc la segona convivència de l'Espai Samuel, unes trobades que tenen com a objectiu reflexionar sobre la vocació sacerdotal i propiciar un clima vocacional entre els nostres joves. En aquesta ocasió, el lloc escollit per la trobada va ser la parròquia de Sant Francesc de

Maó. La jornada va començar amb un moment de pregària dirigit per en Berto Vidal a la llum del fragment evangèlic de la crida dels primers deixebles. Després el bisbe Gerard va aprofitar per saludar els participants en la trobada i explicar com la seva vocació es va gestar precisament dins la parròquia de Sant Francesc des de ben petit.

Tot seguit, en Llorenç Sales va fer una visita guiada pel temple parroquial explicant la història d'aquest emblemàtic espai. Després de la visita, el diaca Jaume Denclar va mantenir una xerrada amb els joves explicant la seva vocació i contestant les preguntes dels joves. Un espai de trobada i convivència per tal de propiciar un clima on poder discernir què vol Déu de cadascú de nosaltres.

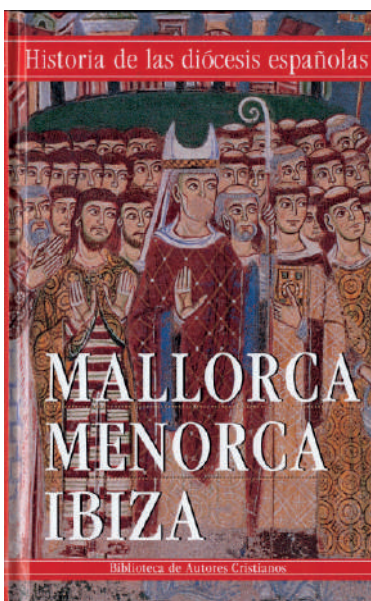

La BAC publica la història de les diòcesis de Balears

La part menorquina ha estat redactada pel prevere Guillermo Pons

La Biblioteca d'Autors Cristians (BAC), de Madrid, acaba de publicar un nou volum de la sèrie dedicada a la història, una per una, de les diòcesis catòliques espanyoles. Es tracta del 16è, corresponent als territoris diocesans de les Illes Balears, en estudis separats per a Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera.

La part menorquina és obra del prevere maonès Guillermo Pons. Gràcies a la contribució del nostre prevere menorquí, Menorca hi és estudiada a través de set capítols, que permeten reconstruir, no només la història diocesana des de la restauració moderna de l'any 1795, sinó també, principalment, la història del cristianisme a l'illa des dels primers albars en el segle

V, corresponents a l'etapa que, genèricament, podem anomenar l'era paleocristiana.

Com cal deduir de seguida, es tracta d'un pla de redacció integral des del punt de vista de l'eix cronològic a través del qual recorren els capítols menorquins del llarg i condensat treball. Cap historiador abans de Guillermo Pons no havia escomès una tasca de tanta prolongació temporal i de tanta densitat de continguts, de manera que en resulta, al capdavant de tot plegat, un autèntic manual de referència de la història del cristianisme i de l'evolució diocesana de la nostra Església Particular.

Miquel Àngel Limón Pons

Curs de recés a Alcaufar Vell

Del 5 al 7 d'abril, a l'Hotel rural Alcaufar Vell, es va celebrar un recés espiritual, organitzat per la prelatura de l'Opus Dei. El recés va ser predicat pel prevere mallorquí Mn. Joan Magraner, sacerdot de la prelatura i vicari de la parròquia de Sant Nicolau de Palma de Mallorca. Una quinzena de persones van participar a aquest recés amb l'objectiu de descobrir quina és la voluntat de Déu per a cadascun de nosaltres, en la vida ordinària de cada dia, dins el matrimoni, a la feina i en qualsevol activitat social. L'Hotel rural Alcaufar Vell compta amb una capella construïda l'any 1773 que es va aprofitar per tenir-hi un sagrari i per fer les celebracions litúrgiques, meditacions, així com

l'exposició al Santíssim, el qual va permetre gaudir d'espais de silenci i reflexió.

Bisbat de Menorca